

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **Ing. D. Z.**, bytom P., S.S. právne zastúpený : JUDr. V. B., advokátom, so sídlom AK, H. X., P., proti žalovanému: **Ministerstvo obrany Slovenskej republiky**, so sídlom Kutuzovova 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. p.: OÚ-32-3/2009 zo dňa 4. februára 2009, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave, č. k. 3S/66/2011-63 zo dňa 18. októbra 2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave, č. k. 3S/66/2011-63 zo dňa 18. októbra 2011 **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením Krajský súd v Bratislave (ďalej len ako „krajský súd“ alebo „prvostupňový súd“) s poukazom na ustanovenie § 104 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj ako „OSP“) v spojení s § 250d ods. 3 OSP zastavil konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. p.: OÚ-32-3/2009 zo dňa 4. februára 2009, majúc za to, že ide o taký nedostatok konania, ktorý nemožno odstrániť. O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c) OSP v spojení s ustanovením § 246c ods. 1 veta prvá OSP tak, že žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania nepriznal, nakoľko bolo konanie zastavené.

Proti uzneseniu krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, a to z dôvodov uvedených v § 205 ods. 2 písm. a) a f) OSP majúc za to, že súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, ďalej namietal, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza

z nesprávneho právneho posúdenia veci. Namietal, že v danom prípade neboli splnené podmienky pre zastavenie konania, nakoľko žaloba nesmerovala proti rozhodnutiu vo veci, keďže v danej právnej veci nebolo vydané žiadne rozhodnutie. Uviedol, že žalovaný mu iba listom zo dňa 4.2.2009 oznámil, že jeho služobný pomer profesionálneho vojaka končí na základe zákona dňom 28. februára 2009. Poukázal ďalej na to, že v prípade, ak mal prvostupňový súd za to, že sú dané nedostatky žaloby, mal na tieto nedostatky v danom čase poukázať. Dôvodil tiež tým, že prvostupňový súd v napadnutom uznesení dostatočne neodôvodňuje, v čom konkrétne nedostatky konania vidí, keďže mu nie je zrejmé, z akého dôvodu bolo konanie zastavené a preto nemá možnosť sa proti tomuto rozhodnutiu ani kvalifikovane odvolať namietajúc, že týmto postupom mu bolo ako účastníkovi konania odňaté právo na spravodlivý proces a právo domáhať sa svojich práv na neustrannom a nezávislom súde. Záverom namietal, že krajský súd na danú vec neaplikoval správny právny predpis a taktiež spochybnil, že o veci rozhodoval príslušný súd, najmä z pohľadu vecnej príslušnosti.

Z vyššie uvedených dôvodov preto navrhol odvolaciemu súdu, aby napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že zotrváva na svojich doterajších písomných vyjadreniach č. ÚPS-241-10/2009-PZ z 1. júna 2010 a č. ÚPS-241-6/2009-PZ z 28. augusta 2009.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 vety prvej OSP), bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 vety prvej OSP) a dospel k záveru, že odvolanie **žalobcu je dôvodné.**

Podľa § 246c ods. 1 vety prvej pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 104 ods. 1 OSP **ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.** Ak vec nespadá do právomoci súdov alebo ak má predchádzať iné konanie, súd postúpi vec po právoplatnosti uznesenia o zastavení konania

príslušnému orgánu; právne účinky spojené s podaním návrhu na začatie konania zostávajú pritom zachované.

Podľa § 250d ods. 3 OSP súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, ak ju podala neoprávnená osoba, **ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdom**, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a alebo ak žaloba bola vzatá späť (§ 250h ods. 2). Odvolanie proti uzneseniu je prípustné.

Posudzujúc napadnuté uznesenie krajského súdu v zmysle vyššie citovaných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku nezostávalo Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej aj ako „najvyšší súd“) iné ako konštatovať, že **toto jednoznačne vykazuje znaky zmätočnosti a nezrozumiteľnosti**. Odvolací súd vzhliadol pochybenie krajského súdu predovšetkým v tom, že tento v odôvodnení svojho rozhodnutia na jednej strane poukazuje na nedostatok procesnej podmienky, tzv. vadu konania, pričom z obsahu odôvodnenia nie je zrejmé o akú konkrétnu neodstrániteľnú podmienku konania sa jedná a súčasne sa krajský súd odvoláva na ustanovenia § 250d ods. 3 OSP a § 247 ods. 1 a 2 OSP, ktoré by odôvodňovali zastavenie konania z dôvodu, že žaloba smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdom.

Z uvedeného dôvodu bude preto úlohou krajského súdu, za predpokladu, že zotrvá na svojom právnom názore, že konanie je potrebné zastaviť, či konanie zastaví v súlade s ustanovením § 104 ods. 1 OSP alebo v súlade s ustanovením § 250d ods. 3 OSP s tým, že svoje rozhodnutie zrozumiteľne a vyčerpávajúcim spôsobom aj odôvodní.

Vo vzťahu k odvolacej námietke, ktorou žalobca namieta vecnú príslušnosť odvolací súd konštatuje, že Krajský súd v Bratislave je vecne a miestne príslušný na prejednanie a rozhodnutie danej veci podľa § 246 ods. 1 OSP v spojení s § 246a ods. 1 vety druhej OSP.

Z vyššie uvedených dôvodov preto najvyšší súd napadnuté uznesenie krajského súdu podľa § 221 ods. 1 písm. f) OSP v spojení s § 246c ods. 1 vety prvej OSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 OSP).

V novom rozhodnutí o veci bude povinnosť súdu prvého stupňa rozhodnúť opätovne aj o trovách konania (§ 224 ods. 3 OSP).

Poučenie : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 12. decembra 2012

JUDr. Jozef Hargaš, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová